

TUDÓSÍTÁS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FOISKOLAI NAPOK KERETÉBEN MEGRENDEZETT POLITIKAI TANÁCSKOZÁSROL;

Március 20-án került sor a Közgazdaságtudományi Egyetemen egy tanácskozásra, amelyen a fővárosi egyetemnek KISZ-es és KISZ-en kívüli tagjai vettek részt. Az előzetes várakozásnak megfelelően zsufolásig megtelt a nagyterem, ahol több mint 1000 diák jött össze az ország legkülönbözőbb helyeiről, a vidéki és fővárosi főiskolákról is. Ebben az évben először valósult meg ilyen jellegű rendezvény, amelynek célja pusztán politikai eszmecsere volt. A teremben az ifjúság politizálni akarása érződött, feledtetve az elmúlt évek KISZ fórumainak unalmas légkörét. A kritikusabb hangvételű felszólalásokat nagy tapsvihár köszöntötte, s nem volt ritka az sem, hogy a szemtitmondó, frázisokat puffogató felszólalókba belefolytották a szót. Sokan kiálltak emellett az "udvariasság" mellett, sőt kiemelték, hogy a közélet más területein is alkalmazni lehetné ezt a módot, hiszen a demokratizmus egyik megnyilvánulása az, hogy az emberek szabadon kifejezhetik tetszésüket vagy nemtetszésüket egy-egy felszólaló iránt. Itt is közel hasonló problémák vetődtek fel, mint a szegedi küldöttgyűléseken.

- osztöndíjak reálértékének csökkenése, /osztöndíjemelés/
- házaspárok támogatása
- kollégiumi férőhelyek növelése
- elhelyezkedések, nyári gyakorlatok, őszi mezőgazdasági munka problémái
- KISZ-en belüli problémák /passzivitás, stb./
- ideológiai képzés hiányosságai

A kari KISZ-titkároktól a pártvezetőkig mindenki elismerte, hogy a KISZ szervezet ma, 1981-ben nem tudja ellátni azt a feladatot, amit 1957-ben, alakulásakor még sikeresen megoldott; azt, hogy összefogja a magyar ifjúságot és képviselje az érdekeit. Felvetődött egy országos terjesztésű újság gondolata is, valamint a pestiek részére egy egyetemi kávéház létrehozása. Ezekon kívül még sok mindenről volt szó, amelyek a fővárosi egyetem belső életére vonatkoztak. Már éjfél felé járt az idő, amikor bezárult a tanácskozás. A résztvevők, a rendezők /Budapesti KISZ Bizottság/ elégedettségüknek adtak hangot: ilyen fórumra igenis szükség van, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, megismerjük egymás gondjait, együtt próbáljunk megoldást keresni az egyetemi ifjúság és a magyar fiatalság problémáira.

Ezt a remek ötletet a közeljövőben a Szegedi KISZ Bizottság is pártolhatná oly módon, hogy megrendezne egy ehhez hasonló szegedi tanácskozást. Ezt az a tény is indokolná, hogy Szeged az egyetemisták városa, de az itteni felsőoktatási intézmények nagyon elszigetelődtek, keveset tudnak egymás problémáiról. Egy ilyen fórum bizonyára sokat segítené ennek megoldásában.

Angyal László

EGY MÉRKŐZÉS KÜLDETÉSE /Kósa-portré/

Nekem már nincs időm mást mondani, csak azt, amit gondolok."

20.00 zsufolt terem

20.02 megérkezik

20.07 kölcsönös őszinteséghen és bizalomban egyezünk meg.

Az életenből: ...1963, diplomafilm a Tízezer nap...nem kapok diplomát, mert ez egy vacak és nem üti meg a nértéket... Németh László, Illyés Gyula, Nagy László szerint védenem kell a körömön szakadtáig is ezt a filmet, akár az életen árán is... munka nélkül, vaságyon, ételmaradékkal, amit a menzáról... kétszer hivattak be, nem mentem...itt van magáért egy nagy fekete kocsi, akkor még közel voltak az ötvenes évek... egy fehér és egy fekete szmoking, az operett színházból és Cannes-ból egy nagydíj. Európában, nem a magyar ugaron... és én rájöttem, hogy két Magyarország van és nem egy, ahol mindenki egyforma játékszabályok

szerint gondolkodik. Az igaz, hogy a nőphatalom valóban a nép hatalma kell hogy legyen, de ha ezt a mondatot nem vágom ki a filmből, nem engedek levettetni... négy évig egy centi filmet nem forgathattam... az öngyilkosság; viszont nem demokratikus műfaj... Teltek, multak az évek és én furcsa mód mégis megmaradtam, de rájöttem, nem csak a tudományban, a művészetben is kockázatos mélyebben, igazabban, vagyis őszintén gondolkodni... de ha nem mond semmit, akkor vajon minek beszél az ember? A hozzájárulást és megvakul tőle a történelmünk is. Az igazságot nem elég csak kimondani, az igazságot érvényesíteni is kell...és akkor úgy határoztak, hogy ez a filmen is be lesz tiltva...mert én a dialektikát is fontosnak érzem a gondolkodásomban. Mindaddig, amíg azt mondom vagy arról hallgatok, amit gondolok, addig szabad embernek mondom magam. De a dolgok csak cselekvésekben tisztulnak meg. Ahol nincsenek mikroközösségek, amelyek naprakészen érzékelik az embercselekedeteit; lenérik és tudatosítják létét, ott a z ember elveszik. Furcsa történelmi félreértésben élünk, minél inkább alkalmatlan valaki a vezetésre, annál jobban ragaszkodik hozzá, mert hatalma van, ami hozzájárul egy jólszervezett mafia-szellen éltetéséhez az öttúsában. Ebben a semmilyenségben nem lehet tisztán látni, fogalmazni és ítélni. Az apró semmik egy nagy semmivé gyűlnek össze idegeinkben, tudatunkban társadalmunkban. A dolgokat meg kellene próbálni szilárdan a nevükön nevezni, mert ha nem ítélnénk, akkor is megvakulunk. Az igazmondás nem jog kérdése, hanem kötelesség...B.Nagy László... Andzej Wajda, miatta büszke vagyok Kelet-Európa-i sorosra... Mi az hogy kegyeli állapot, vagy mi a "bujtosi gög" ?... olyan magától értetődő, mint ahogy a föld teremt, vagy ahogy az ember teszi a dolgát a maga helyén, mint az öreg halász...a világban sokféle emberre van szükség, még tárgyakra is mint a vasmoska, amit azért erősztenek le, hogy ott álljon meg, ahol van. Én olyan vagyok, mint a víz színét mérő oszlop/Balczó/ lehet, hogy nem éri el a víz, lehet, hogy egészen ellepi a víz, csak egy nem lehetséges, az, hogy én lefeküdjek, mert akkor már semire se vagyok jó. A világban az öntörvényű gondolkodás és az elkötelezettség közt nem lehet különbséget tenni. Az önállóan gondolkodás nem elkötelezettség, hanem szolgálat. Minden érték meghatározója a közösséghez való kötődés, az érte vállalt felelőség. Sokkal nagyobb érték az, ha egy silány ember elmarasztal, mintha egy közepes megdicsér /üzenet a filmkritikusoknak, Nagy Lászlótól./ Haza csak ott van, hol jó is van /üzenet Savanyu Ervinnek Petőfitől./... Rigo és Balla közt kisebb különbség volt, mint köztem és Gyertyán közt... mert megvakulhat a cselekvés is épp úgy, mint a történelmünk... kispörkölt, kovászos uborka, konzolidáció... az én öklöm ugyanis keményebb, mint a ti koponyátok, hát menjetek szépen haza kibékülni-motta Kuruész, miközben leszakadóban a hid, mégis mindenki úgy tett, mintha semmi sem történe...de én hiszem, hogy vannak magas beosztásban is felelőségteljes emberek... József Attila...

23.32 Béres doktor és a csodagyógyszer... és a hirtárlat...és a páncélszekrénybe került filmtekerécek...és a halálból visszatérő emberek...

23.42 A terepbe kintől berepül egy lepke, majd négegy, jönnek a fényre.

23.50... és akkor megrokkantam fizikailag... nem bírta az egészséggem...

és akkor eljött Nagy László és azt mondta, te most gyógyulj meg, majd én csinálom helyetted...hiszen itt emberéletükről van szó... az utolsó előtti pillanatokat éljük...

23.54... NAGY LÁSZLÓ SZIVELZAK DÁSA- ezt is meg kellett hát tudnunk...

24.05... és süket lett körülöttünk a világ, hiába próbálkoztunk, s akkor gondoltuk, hogy külföldön,...nég aznap este benondta a rádió, hogy milliós hasznót hozó üzletkötés történt!.

24.10...és mi csak ültünk a feleségemmel otthon és hallgattuk a híreket, és jöttek a filmes kollégák és mesélték, hogy a filmgár büféjében... öt évet elvesztettem az életomból, a leggyötrelmesebb, de a legszebb öt évet...

24.20... egyszercsak szívünk fölé tévedhet a ni kezünk is ...ülünk a fényben, fényesednek a szavak...

Nem az a tét, hogy az ember megdögöljön valamiért, amiért élni tudna, hanem azért kell hogy éljen, amiért tudna döglenni is.

24.21 ... feláll, indul kifelé, körülveszik, sugárzik az arca; telve a lelkünk bizakodással, hát vannak még emberek, s jó, hogy vannak...

..- Molnár Imre

A MOZGÓ VILÁG SORSARÓL

hónapok óta kósza hírek terjednek: A Móra Kollégiumban áprilisban Mozdó Világ-estet rendeztek, amelynek keretében Petri György költőt és Mányoki Endrét, a lap egyik munkatársát látták vendégül. Mányoki Endrétől kértünk felvilágosítást Mozdó Világ-ügyben. A következőket tudtuk meg: a Mozdó Világ szerkesztőgárdája még együtt dolgozik, ám a főszerkesztő személye körül továbbra is bizonytalanság van. Már a májusi szám anyaga is összeállt, hogy utcára kerül-e, nem tudni. Az elmaradt számok "formai okok" miatt nem jelenhettek meg. A lap egyelőre létezik, és profilját nem akarja megváltoztatni.

Az esten Mányoki a következő szavakkal mutatta be nekünk a költőt:

PETRI GYÖRGY

"az abszolút költő számonra. Ő a világban nem önmagát és helyét keresi. A világot akarja megismerni. Ez a világ: önmaga."

Ez egyben a költő ars poeticája lenne?

Elgondolkodtató: Petri most készülő kötetéből olvasott fel nekünk.

Verserei egyszerre vonzottak és taszítottak is. Valahol így utólag olvastam, Petri következetesen törekszik arra, hogy elidegenítsen a verstől. Agresszív részleteket, taszító szituációkat és sokszor durva kifejezéseket iktat versébe. Szinte megtagadva a hagyományos verskellékeket, ábrázolásának azok nem felelnek meg. A versforma szétrobbantásával is mintegy hangsúlyozza azt a diszharmonikus világot, amely költészetének tulajdonképpeni tárgya.

Kötetei 1971 és 1974-ben jelentek meg. Már első kötete a Magyarazatok M számára is ontológiai kérdéseket vet fel; a második a "Körülírt zuhanás". Míg az előbbiben az örök értékekkel szembeállítja lehetőségeit, az utóbbinak legillusztrisabb verse, a Lépcső jelzi a pesszimizmus elnélyülését költészetében. Petri ironikus és pesszimizista költő. Elhangzott versei sen vallanak egyébről, de a sokszor merés, szókínondó írásait úgy érzem, nem szabad kritikátlanul /pusztán/ befogadni. Költészetének fő problémaköre a személyiség, az értelmiségi, szellemi ember és annak lehetőségei. Ez a személyiség azonban értékét veszített-ként jelenik meg. Az értékek nagy hiánya: szeretet, szerelem, emberi kapcsolatok... maga a világ is hiányok összessége. Versei ezt a hiányérzést szóltatják meg. Az ember determináltsága folytán csupán töredék-emberként létezhet. Teljes értékűvé az egyént egy mindenki által elfogadott és gyakorolt társadalmi etika; társadalmi összefogás tenné. Hiányérzet és tagadás köré csoportosíthatnánk Petri motivunkészletét. Valahogy minden versén érezni, hogy ő kívül áll, "kívül minden köteleken". De meddig lehet kívül maradni, és megengedhető-e magának ezt az ember. Igaz, a tagadás is egyfajta állásfoglalás, de egy bizonyos időn túl nem adhat perspektívát. A tagadás már a csokkvésformák keresését is kizárja, mert ilyen módon önmagában kimerül.

Tóth Margit

..-

EGY SZÁVAZÁS TUNULSAGAI

Május 6-án, másodszeri nekifutásra végre sikerült lebonyolítani a negyed és ötöd éves történészek szavazását arról, hogy melyik oktatójuknak ítéljük oda legelőször az idén alapított emléklakettet. / az alapítás részleteiről Laklia Márta írt a Gondolatjel 4. számában. / A jelenlevők először is elvetették azt a javaslatot, hogy a frissen alapi-